

F. t. l. om aktiv socialpolitik

midlertidigt er uden beskæftigelse, optjener en lave-re pension end andre.

Efter *stk. 2* er det en betingelse for indbetaling af ATP-bidrag, at hjælpen efter §§ 25 eller 36 har været udbetalt i en sammenhængende periode på 6 måneder.

Det foreslås i *stk. 3* at videreføre reglen om, at der kun indbetales ATP-bidrag for personer, som modtager hjælp efter §§ 25, 36 eller 52, *stk. 1*, hvis den månedlige hjælp er af en vis størrelse. Den nedre grænse svarer til hjælpen efter § 25 for en forsøger og en ikke-forsøger over 25 år, dvs. 9.100 kr. eller 6.825 kr. Som noget nyt foreslås det, at kommunen ikke indbetaler ATP-bidrag, hvis hjælpen er ydet med tilbagebetalingspligt efter forslaget § 91.

Til § 78

Størrelsen af ATP-bidraget er, som det fremgår af bistandslovens § 45 b, *stk. 2*, fastsat efter § 15, *stk. 1*, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. En bestemmelse svarende til bistandslovens § 45 b, *stk. 2*, er derfor udeladt som overflødig.

Det præciseres i *stk. 1*, hvilken månedlig ydelse der ligger til grund for beregningen.

Det fremgår af *stk. 2*, hvor meget kommunen og den, der modtager hjælp, skal betale i ATP-bidrag.

Stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til bistandslovens § 45 a, *stk. 3*, og aktiveringslovens § 20 a, *stk. 4*, hvorefter socialministeren efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætter nærmere regler om bidragsbetaling.

*Til kapitel 10**Hjælp i særlige tilfælde**Til § 79*

Reglen svarer med enkelte redaktionelle ændringer til bistandslovens § 46.

Hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter forudsætter som hidtil:

- 1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold (social begivenhed),
- 2) at ansøgerens egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden (forebyggende sigte), og
- 3) at hjælpen normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses (uforudsigelighed).

Kommunen kan give hjælp efter § 79, selvom ansøgeren ikke i øvrigt får hjælp efter denne lov.

Kravet om uforudsigelighed betyder, at ansøgeren ikke har kunnet tage hensyn til den opståede udgift i

sine løbende dispositioner. Udgifter, som man får som følge af fx skilsmisse, betragtes i almindelighed som uforudsigelige udgifter.

Det behøver ikke nødvendigvis være udgiftsbehovet, som ikke har kunnet forudses. Der kan også være tale om likviditetsmæssige problemer, som bevirker, at der er behov for hjælp til enkeltudgifter, som under normale forhold kan afholdes inden for den løbende indtægt. Som eksempel kan nævnes, at ansøgeren fx ikke har kunnet nå at få sit skattekort ændret.

Det er også muligt at yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, som er forudsigelige, hvis ansøgeren ikke har haft økonomisk mulighed for at spare op til udgiften.

Hvad der forstås ved »rimeligt begrundede enkeltudgifter« vil afhænge af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Udgifter, der opstår som følge af brand, oversvømmelser, tyveri mv., og som ikke dækkes på anden måde, vil ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde kunne anses for rimeligt begrundede enkeltudgifter. Hvorimod udgifter til fx boligindskud, almindelig udskiftning af køleskabe og andre anskaffelser til husholdningen samt udgifter i anledning af fødsel, dåb og konfirmation, normalt må anses for at være forudsigelige udgifter, som det må forventes, at man sparer op til.

Der kan efter en konkret vurdering undtagelsesvis ydes hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen er af helt afgørende betydning for ansøgerens eller familiens livsførelse.

Det er nu i lovteksten præciseret, at undtagelsen omfatter såvel enlige som familier.

Hvis der ydes hjælp til betaling af boligindskud, eller hvad der kan sidestilles hermed, vil hjælpen være tilbagebetalingspligtig efter forslaget § 90, *stk. 1, 2. pkt.*

Til § 80

Bestemmelsen er en præcisering af den gældende retstilstand for hjælp efter bistandslovens § 46 a.

- Kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling og lignende, hvis
- 1) udgiften ikke dækkes efter anden lovgivning,
 - 2) ansøgeren og ægtefællen ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften, og
 - 3) hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet.

Der stilles ikke krav om, at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold. Det betyder, at såvel kontanthjælpsmodtagere, som studerende og andre lavindkomstgrupper er omfattet af reglen. Pen-